

"Tot ce se dă", a doua premieră la "Fani Tardini"

O piesă de festivaluri

Patru debutanți, un actor "de import" de la Teatrul "Maria Filotti" din Brăila, un regizor tânăr și un text inițial de 74 de pagini din care nu au mai rămas decât opt... Ce putea să iasă? Ei bine, TOT. Tot ce se dă. O piesă plină de emoție, pe care actorii au jucat-o de două ori la premieră (duminică de la ora 19,00, dar și de la ora 20,30) întrucât cererea de bilete a fost mult peste capacitatea Sălii Studio.

A doua premieră a "Dramaticului" gălățean din această stagiune a oferit una dintre cele mai frumoase surprize din ultima vreme. Piesa ce trebuia să ajungă la Avignon, dar "a urmat drumuri haotice poate pentru că pe scenă l-am pus pe Îngerul Mesager al Domnului față-n față cu Diavolul", după cum spune regizorul Eugen Făt, are față de festivaluri. Primii pași îi va face peste câteva zile, la Festivalul Național de Comedie de la Galați, însă e necesar ca această reprezentație să nu rămână îngropată în stagiunea de la "Fani Tardini", ci să călătorească, să și emigreze, apropo de subiectul piesei.

Totuși, e greu de spus cât e comedie în Tot ce se dă. Cât timp pe scenă sunt doar Unu (Iulian Costea), Altul (Cosmin Panaite) și Celălalt (Marius Smântână), e mai degrabă dramă. Nici prezența Femeii (Tania Ganea) nu aduce zâmbete în sală, dimpotrivă chiar. Al cincilea personaj însă, care intră de fiecare dată în scenă pe fondul tensiunii pe care o creează Ceilalți, "te prăpădește" de râs. Un Vameș-Vito-Corleone-Marlon-Brando autentic, un șmecheraș de tren, un pește - prezentator de spectacol, un șofer de tir "de la mama lui", toate aceste personaje jucate magnific de actorul brăilean Alin Florea, contrabalansează cu hohote de râs clipele de tensiune din piesă. Alin Florea schimbă registrul actoricesc cu o lejeritate uimitoare, e unameleon de scenă cum rar găsești și e mare minune că s-a reușit aducerea lui la Galați pentru acest rol, știut fiind că are un program foarte încărcat și e foarte solicitat.

Subiectivism obiectiv

Despre debutanți se poate spune că au avut un joc actoricesc uniform, însă în acest context e o laudă pentru că niciunul nu avea voie să iasă în evidență, altfel se strica echilibrul piesei. Cei trei mizează pe expresivitate, pe mișcare scenică (excelent pusă la cale de Marius Manole) și pe emoție, care e dublată de faptul că spectatorii le stau "în coastă" în intima Sală Studio. Eugen Făt spune despre Tot ce se dă că e o construcție personalizată. Ei bine, subiectivismul său e cât se poate de obiectiv. "E o parodie absurdă, romantică și neagră despre emigrare. Am pornit de la textul lui Ioan Peter de

74 de pagini și am păstrat doar 3 pagini din 8 câte am avut în versiunea finală de spectacol. În rest mi-am construit și personalizat foarte tare povestea-spectacol, păstrând doar situațiile propuse de autor în varianta originală. Mă interesau foarte mult situațiile pentru că intuiau în spatele lor emoții-povești interpretative puternice", spune regizorul Eugen Făt, care semnează și scenografia, și coloana sonoră. Tot ce se dă e o piesă altfel. Dacă veniți să o vedeți nu vă așteptați la o piesă clasică. Așteptați-vă la orice și veți primi TOT. Tot ce se dă.

Marius Țuca - Viața Liberă (septembrie 2008)